

หริศร์ ทวีพัฒนา 2552: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อ
โรคเอดส์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สาขาพัฒนาสังคม โครงการสหวิทยาการ
ระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชัชวีร์ นฤทุม, Ph.D.
166 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ และ
เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ผลการเรียน จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน
จำนวนเงินที่ใช้จ่ายต่อเดือน พฤติกรรมเสี่ยง การมีเพื่อนสนิท หรือเพื่อนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศ และสถานที่พักอาศัย ตลอดจนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์
แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา จำนวน 361 คน วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติโดยใช้
ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
สัน โดยกำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์โดย
รวมอยู่ในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมในด้านการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับต่ำ มีพฤติกรรมในด้าน
เพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรค
เอดส์ของนักศึกษา คือ คณะที่ศึกษา พฤติกรรมเสี่ยง และการมีเพื่อนสนิท หรือเพื่อนในกลุ่มที่มี
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
ซึ่งส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ และนักศึกษากลุ่มใหญ่มีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์มี
ความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์